

ԿԱՆԱԴԱՅՈՒՄ ՄԵՍԻ ՏԱՆՆ ԿԻԼԻԿԻՈ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍՈՒԹՅԱՆ
ԱՌԱՐԿԱՆ ԹԵՄ ՄՏԵՂԵՆԸՈՒ ԱՆԹԻԼԻԱՄԻ
ՎԱԿԱԿԱՆՈՆԱԿԱՆ ՈՐՈՇՄԱՆ ԱՌԻԹՈՎ

ՎԱՅԱՍԱՆԵԱՅՑ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ ՀԻԲՄԻՍԱՅԻՆ ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ ԵՐԵՔ ԹԵՄԵՐՈՒՆ ԿՈՂՄԷ

Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ Հիսիսային Ամերիկայի երէք Թեմական Խորհուրդներս սրբի խոր ցաւով քննարկելով դարձանք, թէ Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութիւնը վաւերացուցած է ընկերութիւնը «առաջնորդի» մը, որ իր իշխանութիւնը պիտի փարածէ Գանապոյսի սահմաններէն ներս ենթադրական թեմական վիճակի մը վրայ:

Հիսիսային Ամերիկայի այլ վայրերու մէջ գործող Կիլիկեան ոչ-կանոնական թեմական վիճակներուն նման՝ այս մէկն ալ անշուշտ ենթակայ է նոյն առարկութեան: Արդարեւ՝ կը յիշենք թէ Կիլիկեան «առաջնորդութեան» հասարակութիւնը Գանապոյսի մէջ երկու փարի առաջ շարքերու կողմէ քննադատուեցաւ:

Այս վերջին զարգացումը ի դերեւ հանեց բոլոր յոյսերը՝ որ համագործակցութեամբ եւ ողջախոհութեամբ կարելի պիտի ըլլար երկու կողմերուն համար գոհացուցիչ լուծման մը հանգիլ: Այս իրադարձութիւնը մեզի յուսախաբութիւն եւ ցաւ պարճառեց:

Ներկայի պարամական ժամանակները Հայ ժողովուրդին, մեր Եկեղեցիին եւ մեր ազգին կը ներկայացնեն բազմաթիւ եւ երկար աւրենէ ի վեր սպասուած պարենիութիւններ: Բոլոր հայերու բարօրութեան ի խնդիր այդ պարենիութիւններու շահագործումը մեզմէ կը պահանջէ զօրակցութեան եւ միասնականութեան անշահախնդիր նուիրում:

Հայաստանեայց Եկեղեցին, Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսութեան բարեխնամ առաջնորդութեամբ, հիմնական դեր խաղացած է անցեալ դարերու ազգային վերանորոգումի շարժումներուն մէջ: Պարամականօրէն՝ Եկեղեցին կրցած է կոչ ուղղել սրտացաւ հայերու, կեանքի ինչ ասպարեզի մէջ ալ եղած ըլլային անոնք, միանալու ի խնդիր վեհ նպատակներու: Նման կոչերու բանալին - այսինքն՝ վստահութիւն ներշնչող գործունէ - Եկեղեցւոյ ի հոգեւորս ամբողջականութիւնը եղած էր, որուն մարմնացումն է անոր մէկ հասարակութիւն ըլլալու հանգամանքը:

Ցաւով կը հասարարենք թէ Կիլիկեան Աթոռի վերջին քայլը վրանգի կ'ենթարկէ Եկեղեցւոյ միասնականութիւնը, եւ ասիկա իսկապէս վիշտի պարճառ կը հանդիսանայ Հայ ժողովուրդին համար առիտասարակ: